כולל מוהרא"ש שע"י
תורת חסד תפארת אברכים
בנשיאות מרנן ורבנן הרה"צ שליט"א

הלכה • חסידות • שלום בית • פרשת שבוע • סיפור לשבת

עלון ניצוצי הכולל

• להאיר את הבית באור ההלכה •

יוצא לאור ע"י כולל להוראה 'כולל מוהרא"ש'
מיסודו של כ"ק מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות הרה"צ יצחק שמואל אהרן לעזעד שליט"א

פרשת וירא, תשפ"ז | עלון מס' 109 | שנה ג'

דבר ראש הכולל

תרוץ קדימה

"ואל הבקר רץ אברהם".

ומפרש בעל הטורים: "ואל **הבקר** רץ, אותיות - "ואל **הקבר** רץ", שרץ אחריו למערה, ואל הבקר רץ גימטריא למערה רץ".

וכן הוא במדרש אגדה (בובר, בראשית פרק יח פסוק ז): "ואותו בן בקר רץ מלפניו עד חברון, **ונכנס למערת המכפלה,** ונכנס אברהם אבינו אחריו, וראה אדם וחוה שוכבים ונרות דולקים לפניהם, ואמר אברהם יפה המערה לקבורה, וקנאה בממון הרבה".

ונראה לרמז, "ואל הקבר רץ אברהם", כי הנה - "ימי שנותינו... ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה", וימינו כצל עובר, כעוף הפורח, **ואנו בכל יום רצים ומתקרבים אל היום האחרון,** היום בו יניחו אותנו בקבר, ונצא מזה העולם.

ועלינו לנצל את ימינו ולרוץ אחר התורה והמצוות, ולעשות הכל בזריזות רבה, כמו שאברהם אבינו עליו השלום **רץ ומיהר אחר המצוות כמו שנאמר כמה פעמים בפרשתנו:** "וירא וירץ"... "וימהר אברהם", "ויאמר מהרי", "ואל הבקר רץ", "וימהר לעשות אותו", "ואברהם הולך", "וישכם אברהם בבוקר".

אברהם אבינו שכבר היה כבר בגיל 100 ובאותו יום עשה ברית מילה, מלמד אותנו להיות זריזים ולנצל כל יום וכל שעה ורגע מהימים שלנו ולא לפספס שום דקה מבלי למלאה או בתורה בחסד או בתפילה, וזה **"רץ אברהם",** אברהם הוא "אבוא רם", שאנו נבוא לעולם העליון מרוממים ומלאים כל טוב אמיתי ונצחי.

ומאידך "לוט", שלא ידע למלאות את ימיו ורק שתה יין והיה להוט אחר עבירות, הוא חושב שכל העולם לפניו ויש לו את כל הזמן שבעולם... הנה סדום נהפכת, והמלאכים מאיצים בלוט: נו! צא כבר מהעיר שלא תמות...

אבל לוט "ויתמהמה" - הוא מתמהמה ואדיש ולא זז עד שהם דחפו והוציאו אותו החוצה, **ולא די בכך יש גם טעם "שלשלת" על "ויתמהמה"** (לפי בני אשכנז מנגנים בשלשה תנועות), לוט ממשיך להתמהמה, - נו כבר תזוז תמלט תברח מה איתך?

והמלאכים אומרים לו: - **"אל תביט אחריך", כי אם תסתכל על מה שהיה אתה יכול ליפול לגמרי,** ולכן אשתו נהפכה לנציב מלח, כי הסתכלה אוי מה עשינו מה היה מאחורינו...

אין להסתכל אחורה, עלינו רק להסתכל קדימה ולראות שהקב"ה מנהיג את עולמו בצדק ובחסד וברחמים, ולב מלכים ושרים ביד ה', **ורק הקב"ה מושל בממשלת רחמים עלינו.**

הקב"ה ברא את העולם באות **ב':** ובה התחיל את התורה, ללמדנו שאנו צריכים תמיד להסתכל אך ורק קדימה, ולכן אם נשים לב, באות ב' יש קו סגור מלמעלה, וכן מאחורה ומלמטה, **ופתוח אך ורק קדימה!** ללמדנו כמה אנו צריכים רק להמשיך קדימה ולא להתפעל משום בריה שבעולם!

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב גד סולומון

דבר המערכת

בשורה משמחת לכל ידידי העמותה שותפי ותומכי הכוללים: לאחר תהליך ארוך, קיבלה עמותת "תורת חסד - תפארת אברכים" אישור לפי **סעיף 46** לפקודת מס הכנסה.

משמעות האישור פשוטה וחשובה - מעתה, כל תורם שמשלם מס הכנסה יוכל לקבל זיכוי ממס על תרומתו לעמותה, וחלק ניכר מסכום התרומה יחזור אליו. כך זוכה התורם פעמיים: הוא שותף בשכר החזקת התורה, וגם מקבל החזר כספי ממס הכנסה.

העמותה מחזיקה שלושה כוללים ומסייעת ללומדי התורה, כדי שיוכלו לשקוד על תלמודם בנחת ובהרחבת הדעת. האישור החדש יאפשר לרבים נוספים להצטרף לזכות הגדולה הזו, ולהרחיב את הסיוע לאברכים נוספים ולמשפחותיהם.

אנו מודים מקרב לב לכל מי שסייע, תמך והתפלל לאורך הדרך. יהי רצון שזכות התורה תעמוד לכל העוסקים בצרכי ציבור באמונה.

"עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר".

זמני השבת

	כניסת שבת	מוצ"ש (זאנים)	ר"ת
ירושלים	16:16	17:28	18:03
ת"א	16:31	17:29	18:04
חיפה	16:21	17:28	18:02
יבנאל	16:09	17:26	18:00

שאל את הרב

מאת ראש הכולל הרב גד סולומון שליט"א

שאלה: האם מותר להכין טחינה -מטחינה גולמית - בשבת?

תשובה: הנה יש לדון בזה משום **איסור לישה** בשבת, שהרי בתחילה כשמערבבים בתוך המים הבלילה נעשית עבה, ויש חשש לישה בבלילה עבה, ויש שכתבו לאסור בזה, וחששו לאיסור שבת.

כ"כ בשמירת שבת כהלכתה (פ"ח הל"א, ובמהדורה הישנה כתב שיש בזה **חשש איסור תורה),** וכ"כ בארחות שבת (פ"ו ו'), ובחוט שני, אייל משולש (לישה עמ' קמ"ו), אא"כ היתה מוכנה כבר מערב שבת, ורוצה קצת לדללה בשבת שמותר.

אמנם **בשו"ת אור לציון** (ח"ב פל"ג ס"ז) כתב שמותר להכין טחינה בשבת, וסברתו מפני שאיסור לש אינו אלא כשמדביק גרגירים זה לזה, וכמו בנותן קמח על מים, אבל לערב טחינה עם מים מכיון שאינו מערב חלקים זה לזה, אלא **שנותן מים כדי לדלל יותר את הטחינה,** אין בזה משום לש, ומ"מ אם מערב חומוס או שום ובצל וכדומה, ודאי שיש לחוש בזה משום לש וצריך לשנות בסדר הנתינה ובאופן הבחישה, ע"ש. ויסוד סברתו מבוארת בביאור הלכה (סימן שכ"א ד"ה יכול) שמהות לישה היא דיבוק, וההיפך ממלאכת לש היא דילול וריחוק העיסה.

וכעין זה כתב בספר הלכות שבת בשבת (ח"א עמוד תש"ח ובהערה) **בשם הגרי"ש"א זצ"ל,** דכיון שהטחינה היא בלילה רכה והמים מדללים את הלישה מותר להוסיף בה מים כדי לעשותה בלילה רכה אלא שאעפ"כ צריך לשנות בגיבול שיערב שתי וערב או באצבע.

ומה שיש טוענים שבתחילת הלישה היא עבה, מכל מקום אינה מתקיימת כיון שחוזרת ונעשית נוזלית, ואדרבא זה כוונתו מתחילה לדלל את הטחינה, ועוד שהרי אין מייפה את העיסה, יש לצדד ולהתיר אם עושה כן בנחת, ובפרט עם נעשה בכמות מועטת **לאלתר לצורך הסעודה,** וכ"כ במנוחת אהבה (ח"ב פ"ט סי"ז), ובילקוט יוסף (סימן שכ"א עמ' ת"ו) ובהערה הביא שמרן הגרע"י הסתפק בזה).

וניתן לצרף עוד סברא להקל, **שאין לישה אחר לישה** (עיין בבה"ל שם), וכיון שהטחינה כבר נילושה בבית החרושת ועתה בא רק לתקן את האוכל, ניתן להקל. ובפרט שישנם נשים זריזות שנותנות מים תוך כדי הערבוב, כך שלא ייווצר בלילה עבה.

ולכן לבני ספרד אף שלכתחילה נכון שיעשו הטחינה מערב שבת, מכל מקום מותר להכין הטחינה בשבת לצורך הסעודה לאלתר ולא יערבב בכוח אלא בנחת, וכדין לישת חרדל (סימן שכ"א סעיף ט"ז).

ולבני אשכנז, כשיש צורך להכין, יתן הרבה מים כנגד הטחינה הגולמית כדי שתהא בלילה רכה, **וישנה בסדר הנתינה** שיתן קודם כל את המים ואח"כ את הטחינה, ויערב בנחת, וטוב שיעשה שינוי בערבוב המזלג שתי וערב, כ"כ בשש"כ (שם), ובפסקי תשובות (סימן שכ"א סעיף כ"ח).

לסיכום: לכתחילה יש להכין הטחינה מערב שבת, וכששכחו להכין - לבני ספרד מותר להכין הטחינה בשבת סמוך לסעודה, ויזהר שלא יערבב בכח, ולבני אשכנז - יתן קודם כל את המים ואח"כ הטחינה, ויעשנה בלילה רכה עם הרבה מים, ויערב בנחת ויבחוש בשינוי, וטחינה מוכנה שנקרשה במקרר מותר להוסיף עליה מים.

הליכות שלמה

שו"ת הלכתי ממוהרא"ש זי"ע

האם בזמננו שיש מכונות כביסה, צריך להקפיד על תקנת עזרא "לכבס הבגדים ביום חמישי"?

תשובה: "בענין לכבס כביסה בערב שבת שאסרו, והיום יש מכונת כביסה וכו',

כתבו הפוסקים האחרונים להתיר, ויש שכתבו גם לאסור, כי המכונה יכולה להתקלקל, וחזר הדין שאין לו בגדים לשבת.

ולכן לכתחילה כדאי ביום חמישי כתקנת עזרא, ולשמור מאד מאד בערב שבת לא להעמיס מלכות יתירות ואפילו שיש מכונת יבוש".

(אשר בנחל חלק מ"ד עמ' קצ"ז)

חידה בהלכה

מאת: ר' שלום נתן גומבערג נ"י

באיזה מצב מברך רק ברכה אחרונה בלי ברכה ראשונה [לא בתוך סעודה]?

שאלה ותשובה קודמת:

באיזו ברכה לא אומרים "במצוותיו"?

הברכה שהכהנים מברכים קודם ברכת כהנים:

"ברוך אתה ה'... אשר קידשנו בקדושתו של אהרן, וציונו לברך את עמו ישראל באהבה".

ניתן להשיב עד יום **ד'** למייל:
S0584563404@gmail.com
בין המשיבים נכונה תוגרל **פיצה אישית** מתנת **פיצה התחנה**

הזוכה משבוע שעבר: מ.ח. כהן

רוצים לדעת **ראשונים** על השיעורים החדשים???

הקישו # בכניסה לקו!

כל שיעורי הרה"ג גד סולומון שליט"א

קו הרב

הלכה, **זוגיות**, פרשה

שיעורים מרתקים ומעניינים

0733-71-89-84

סיפור לשבת

את הסיפור הבא סיפר הרב משה שבות, מנהל ישיבת 'כתר תורה' במקסיקו.

בימי בחרותי זכינו, קבוצת בחורים ממקסיקו, להיכנס אל מרן הרב שך זצ"ל ולקבל את ברכתו. מי שגדל הרחק מארץ ישראל יודע מה משמעותו של רגע כזה. שנה שלמה חיים על הציפייה, ואחר כך עומדים בבית, וכל אחד מנסה לקלוט משהו שיישאר איתו הלאה. יחד איתנו נכנסה גם משפחה ממקסיקו, הורים וילדיהם. הרב קיבל את פנינו, בירך את כולנו, ואנחנו התחלנו לצאת. הביקור הסתיים, לפחות כך חשבנו.

לפתע נשמע רחש של צעדים קטנים ומהירים. אחד הילדים ניתק מהמשפחה, פילס לו דרך בין הבחורים המבוגרים ממנו וחזר פנימה, היישר אל הרב. הוא עמד מולו ואמר לו משהו בספרדית. רגע כזה הוא רגע מביך. ילד קטן, שפה זרה, אורחים שכבר בדרך החוצה, וזקן שראשי ישיבות בכל העולם חרדים לכל מילה שלו. הדבר הטבעי ביותר בעולם היה לחייך אל הילד, ללטף את ראשו ולהחזיר אותו בעדינות אל הוריו. איש לא היה מעלה על דעתו לבוא בטענות. אבל הרב שך לא עשה כך.

הוא לא ויתר על מה שהילד אמר. מיד קרא לאחד הנוכחים שמבין ספרדית, וביקש ממנו שיתרגם. הכול נעצר. הבחורים שכבר היו בפתח חזרו והמתינו, וכולנו עמדנו וחיכינו לשמוע מה מבקש הילד.

התרגום הגיע. הרב שך נתן קודם לכן שוקולד לילד, והילד ביקש לקבל עוד שוקולד, כדי לתת אותו לאמו. הרב לא הסתפק בהנהון. הוא קם, ניגש למקום שבו היו מונחים השוקולדים, נטל אחד ונתן לו אותו בידיו.

ואז בירך אותו: "כשם שאתה מכבד את ההורים שלך, כך הבנים שלך יכבדו אותך". יצאנו משם בשתיקה. באנו לקבל ברכה, ויצאנו עם שיעור.

כי הרי מה עמד כאן על הפרק. חתיכת שוקולד. ובכל זאת עצר גדול הדור את השיירה, טרח למצוא מתורגמן, בירר מה בדיוק רוצה הילד, קם והביא לו בעצמו, והוסיף גם ברכה. לא מפני שהעניין היה חשוב, אלא מפני שהילד היה חשוב.

ואצלנו, כמה פעמים ילד מנסה לומר לנו משהו ואנחנו לא מבינים? לא בגלל ספרדית. פשוט כי אנחנו באמצע משהו, כי זה נשמע לא חשוב, כי אין עכשיו זמן. אנחנו מנידים בראש, אומרים "יפה מאוד" ומחזירים אותו למקומו, והוא הולך משם עם התחושה שמה שיש לו לומר איננו שווה עצירה.

מה שהרב שך עשה באותו רגע היה פשוט מאוד. הוא הקשיב עד הסוף. ומי שמקשיב לילד עד הסוף, מלמד אותו בלי מילים שהוא נחשב.

פנינים

מתוך הספר "אוצר לאברך כולל"

מאוד מאוד אני מבקש אותך שתהיה בשמחה, שאתה זוכה ללמוד בכולל הוראה, אשר אין עוד דבר יותר גדול מזה, ואל תיתן שאף אחד יבלבל אותך לצאת מהכולל, כי אני רוצה מאוד מאוד שתהיה מורה הוראה בישראל, ורבנו ז"ל אמר (ספר־המידות, פוסק, סימן א): 'על־ידי לימוד פוסקים עד שידע להורות הוראות – על־ידי־זה גורם פקידה לכמה עקרות'; ואמר (שם, סימן ב): 'על־ידי לימוד שולחן־ערוך באים ליראה'; ואמר (שם, סימן ג): 'לימוד הפוסקים מבטלים הרהורי עבודה־זרה'; ולכן אל תהיה בטלן, עכשיו זה הזמן הכי יפה בחייך שתכניס את עצמך בלימוד הוראה, ואני רוצה שתהיה בקי בהלכה, בארבעה חלקי שולחן־ערוך, ותאמין לי שזה לא כל־כך קשה כמו שמדמים, כי אברך אחר החתונה זה הזמן הכי יפה והכי טוב.

(מכתב ט"ז שבט תש"ע)

שידות

דרשות מהדא"ש זיע"א שנאמרו בכולל

רבן יוחנן בן זכאי (ברכות כח:), לפני ההסתלקות שלו ביקשו ממנו התלמידים שיברך אותם, הוא אמר להם: 'יהי רצון שתהא מורא שמיים עליכם כמורא בשר ודם'; אמרו לו תלמידיו: 'עד כאן'?! אמר להם: 'ולוואי! תדעו, כשאדם עובר עבירה – אומר שלא יראני אדם';

הוא סוגר את החלונות ואת הדלת, אוי ואבוי, שאשתו לא תראה אותו והילדים בודאי לא, ולא החברים שלו, ופותח את הכלי משחית ומסתכל על כל הזבל שבעולם, ואוי ואבוי לו אם אישתו או החברים יתפסו אותו, ובחוץ יש לו פאות ארוכות, וזקן ארוך, והולך עם גרביים שחורות וכו', אז אנחנו רואים שאנשים מפחדים מבני־אדם יותר ממה שמפחדים מהקדוש ברוך הוא!

(דרשה 'אחד יוצא להוראה')

בואו היו שותפים וקחו חלק
בלימוד התורה של אברכי הכולל
להקדשת יום שלם של תורה
לע"נ, לרפואה, להצלחה, לזיווג וכד'
חייגו: 04-648-1112

עלון זה מוקדש:

לעילוי נשמת הרה"ח ר' בינימין בייניש בן ר' יחזקאל שרגא ז"ל

לעילוי נשמת האישה הכשרה מיכל רונית בת יצחק ושרה ז"ל

ולהבדיל להצלחת נחמה מאירה בת גלית ציפורה לזיווג הגון משורש נשמתה

לזכות ולהצלחת ישראל בן חגית ושירה בת שולה לזרע קודש בר קיימא בקרוב

השלום בפרשה

לחיות בשלום מתוך הפרשה

מתוך תכנית גדול השלום –
להדרכת חתנים ויעוץ זוגי, לפרטים:
הרב גד סולומון מדריך חתנים מוסמך:
054-846-9717

כל מקדש שביעי

"מהרי שלש סאים **קמח סולת**", הגמרא (ב"מ פז.) מקשה, איך ייתכן לומר קמח וסולת בצוותא? הרי הסולת משובחת מהקמח? "אמר רבי יצחק, מכאן שהאשה עיניה צרה באורחים, **היא אמרה קמח והוא סולת".**
וקשה הרי בפסוק כתוב שאברהם אמר את שני הדברים "קמח סולת"?

ומסביר היעב"ץ, שהרי אברהם הביא לפני אורחיו רק את **הדברים המשובחים ביותר**, ואם כן כיצד יתכן שהזכיר גם קמח הרי מדובר במוצר לא הכי משובח? על כרחנו שבמילה "קמח" התכוון למישהו אחר והיא שרה.

ומפרש היעב"ץ: **שאברהם אמר "קמח", לפי מידתה של שרה, כמו שמתאים לה,** שהרי עיניה צרה באורחים, ואח"כ אמר לה, אם תרצי אפשר גם סולת, לפי בחירתך. איזה תעצומות נפש יש כאן!

אברהם אבינו עמוד החסד, מסר את נפשו בשביל האורחים, שהרי הוא ממתין להם ביום השלישי למילה, בשמש קופחת ואף מפסיק בשל כך לדבר עם השכינה המשוחחת עמו!! והכל כדי לקבל את האורחים! הוא רץ על הבקר בחוליו, שחט שלשה פרים כדי שלכל אחד יהיה לשון, ובזבז שלשה פרים בשביל הלשון שלהם. **הכל עד שזה מגיע לאשתו!**

מה שנוגע אליו עשה בשלמות הכי ראויה, ברם כשמגיע הדבר לאשתו, הוא עוצר את אש המצוה המלהטת בקרבו.

זה הרגע שבו הוא מחשב בשלוה מה מתאים למדתה של אשתו, מה לא, **לכן בתחילה אמר לה "קמח", ומוסיף באצילות - אם אפשר גם "סולת".**

זה היה אברהם אבינו אדם השלם, שהבין שאשה עיניה צרה באורחים, ואף שהוא מכניס אורחים אבל מתחשב באשתו, ולכן גם לא הכניסם לתוך הבית אלא רק היו מתחת לעץ.

מצות הכנסת אורחים?? לא על חשבון האשה!!

וכתב מוהרא"ש זי"ע (שו"ת ברסלב חלק כ"ב): **"מצות הכנסת אורחים זו מצוה מאד מאד גדולה, אבל אם זה פוגע בשלום בית צריכים לצייית (להקשיב) את האשה,** ובפרט אם היא אומרת על איזה אורח שהוא לא רצוי בביתה, צריכים לשמוע בקולה...ולכן אסור להלחיץ אותה, ואם היא לא רוצה שפלוני או אלמוני יתארח אצלה, צריכים לכבד את רצונה, כי האשה באה קודם...".

מעשה נורא: לפני שנים רבות הסתובב אצל מוהרא"ש זצ"ל בחור בן יחיד, **שבשל משקלו הרב נראה** היה כי בדרך הטבע אין לו כל סיכוי להקים בית. הוא נהג לבוא בקביעות לשיעור בליל רביעי, ועל אף קשייו ניחנה נפשו בלב זהב ובמידות טובות.

יום אחד נגש אל מוהרא"ש בבכי ושאל מה יהיה סופי. השיב לו מוהרא"ש: קודם כל תפסיק לאכול, ענה ואמר הבחור, אני לא יכול והתעקש על ישועתו, הפטיר לו מוהרא"ש: "קח על עצמך להפיץ אלף עותקים מספרי 'אשר בנחל', והקב"ה יעשה נס ותמצא את זיווגך". הבחור אזר חיל, הלך בתמימות יומם ולילה, ומכר אלף ספרים. והנה, באחד הימים הגיע בשמחה **ובשורה בפיו: "מצאתי שידוך!".**

השידוך התגלגל בדרך פלאית: במשפחה אחת התארסה האחות הצעירה, והאחות הבכורה, שנפגעה מכך קשות וביקשה בכל כוחה להקדים ולהתחתן לפניה, פגשה באותו בחור שהסתובב עם הספרים. משמים כוונו הדברים, היא לא הביטה על פגמיו, **והשניים נישאו בחתונה מאושרת והקימו בית נאמן. האשה הייתה גאה מאוד בבעלה ובשליחותו.**

אולם, הבעל החל להכניס לביתו אורחים רבים ומפוקפקים למרות אזהרותיו החוזרות ונשנות של מוהרא"ש שלא להכניס כל אדם, המצב הדרדר עד שאחד האורחים החל לנבל את פיו כלפי האשה, והבעל סירב לגרשו למרות תחינותיה והוראת הרב. בעקבות כך הגיעו הדברים לידי גירושין, והבעל אף הסתבך בחובות כספיים קשים שמהם ניצל לבסוף הודות להתערבותו של מוהרא"ש.

ובא שוב למוהרא"ש בבכיה ואמר לו מוהרא"ש אם אינך מציית מדוע אתה בא אלי, אם הפעם תציית אותי תצליח ותתחתן שוב, **ואם לא תציית אותי יקויים בך מה שאומרים בזמירות ליל שבת - "כל מקדש שביעי".**

למרות השבר הגדול, לאחר תקופה התחרט הבחור, ומוהרא"ש עודד אותו לזכות בבת זוג חדשה. הוא אכן נישא בשנית בדרך נס , אך חזר על אותה טעות, המשיך להכניס אורחים לא רצויים, ושוב התגרש. והנה חזר הדבר ונשנה: הוא זכה בשלל ניסים גלויים, **התחתן שוב ושוב (עד שנשא שש פעמים בימי חייו, ותוך כדי איבד חלק ניכר ממשקלו הרב),** וכמעט נתקיים בו "כל מקדש שביעי" עד שחלה ונפטר.

סיפור זה מלמדנו את גודל כוחה של עצת צדיק וההשגחה הפרטית. מי שזוכה לציית לדברי חכמים, זוכה לראות נס בתוך נס; אולם מי שסר ממנה, מפיל את עצמו במזימות היצר ומאבד את היקר לו מכל.

כדברי רבי נחמן מברסלב (ספר המדות, אמונה, לג):

"בראותך שינוי מעשה אל תאמר מקרה הוא, אלא תאמין כי הכל בהשגחת השם יתברך".

אתה אוהב לקרוא את העלון ולא תמיד הוא מגיע אליך?!

מהיום ניתן לקבל את העלון גם במייל
שלח מייל לכתובת: kolelmoharosh@gmail.com
עם המילה 'עלון'
ותקבל אותו כל שבוע ישירות למייל שלך